

Klubbavisen

Signal

Moss Seilforening

Claus med sin «Ragnarok» runder Cape Horn

Dugnadsånden lever!

Snart er båtpussen unnagjort og opplagsplassen er ryddet og klar til bruk for sommerlige aktiviteter. Kalenderen viser at vi fremdeles har mange dager igjen av april og det er slett ikke vanlig at det knapt er en presenning å se på Søly på denne tiden av året. Det hjalp godt til at vi fikk en forsmak på våren allerede de første ukene i mars, men den viktigste årsak til at opplagsplassen snart er tom, er en felles innsats for å gjøre Søly klar til å ta imot 300 seilere til Norges Cup i slutten av april. Tusen takk til båteiere og alle som har bidratt til at dette ble mulig!

Allerede i påsken fikk vi besøk av en stor kontingent ivrige seilere for rust-banking og trening mens båtpussen foregikk for fullt på land. Perfekt vær for trening og båtpuss la rammen om en leir som kanskje er den beste vi noensinne har arrangert. Seilerne fikk det de kom for og som de hadde forventninger til: intensiv trening på høyt nivå i et tett program med god mat og sosial ramme. Samtidig løp båtpussen uanstrengt, med polering, hyggeprat og sjøsetting. Frivillige foreldre legger ned et ukjent antall timer i planlegging, gjennomføring og oppfølging av påskeleiren til stor glede og inntekt for klubben. Dette er dugnad!

Huset fikk nytt gulv i fjor. I vinter skulle ny, utvendig platting på plass. Bollegjengen nektet å godta at dette var en jobb vi skulle betale andre for å gjøre og tok sporty på seg ansvaret for å gjøre trearbeidet ferdig til påske. Da kulda satte inn i februar var fremdeles ikke fundamentet støpt og det så en stund stygt ut om

det ville bli tid nok til å få plattingen klar. Med iherdig innsats og tøff innspurt siste uke ble resultatet så bra at plattingen kunne tas i bruk til påskeleiren. I dag ligger den nye terrassen klar og innbydende til Norges Cup og sesongåpning. Dette er dugnad!

Om en snau uke får vi besøk av Norges Cup-sirkuset med alle de store, nasjonale jolleklassene. Vi har god tradisjon for å levere

arrangementer med høy kvalitet i Moss og har ingen ambisjoner om å senke listen under årets NC. Vi har et fantastisk anlegg, lang erfaring og kompetente funksjonærer som legger grunnlaget for gode arrangementer. Det er likevel helt umulig å gjennomføre et slikt arrangement uten stor og bred frivillig innsats. Inklusive dommere og innlånte mannskaper fra klasseklubber og andre foreninger teller dette arrangementet over 80 frivillige. Dette er dugnad!

Horten Seilforening tar sin betydelige andel av ansvaret ved

å stille mannskaper og materiell til Europajollebanen. Det er flott å ha gode naboer å samarbeide med som gjør det mulig å løse større oppgaver. I bytte mot denne innsatsen har vi lovet å arrangere for Horten under Stor-NM i juni.

Kunnskap gir trygghet i det vi holder på med og øker gleden ved å delta. Vi må hele tiden løfte oss og holde kunnskapene våre ved like for at klubben skal utvikle seg. Moss Seilforening har en styrke som sikkert ikke alle er klar over. Vi har egne ressurser på topp nasjonalt nivå som står klare og er villige til å dele av sin kunnskap som kursledere på alle seilingens fagområder. Min oppfordring til alle medlemmer er å benytte denne ressursen når vi holder kurs. På denne måten sikrer vi et av de viktigste grunnlagene for foreningens videre vekst og utvikling.

Så lenge jeg kan huske har foreningens nybegynnerkurs startet på vinteren og gitt håpefulle nye seilere innføring i seilingens mystikk og teori frem til sesongåpning 1. mai, da båter ble delt ut og treningen på vannet kunne begynne. Torsdag 12. april markerte begynnelsen for en ny form på det tradisjonelle jungmannskurset.

Teoridelen kortes ned, skal blandes med praksis og porsjones ut i løpet av seilsesongen. Starten på kurset tegner godt. Årets kull er gledelig stort og vi vil få bruk for alle utleiebåtene. Jeg håper at sommeren vil gi flotte seilforhold og at mange av våre nye seilere vil la seg overbevise om hvor flott sport seiling er.

God seilsesong!

Seiltur sørover til «smøret smelter»

Hans'ern søker seilmake

Eventyrlystne personer som har anledning og lyst til å bli med på tur i sommer til Hollands kanaler søkes.

Formålet er å bli så godt kjent og like "trynet på hverandre" at vi kan forberede langtur til Middelhavet eller kanskje kanariøyene i 2008. Ingen kostnader bortsett fra deling av felles-utgifter under reisen.

Båten er en nesten ny 393 Oceanis med topp bokomfort, 3 doble lugarer, 2 toaletter m/dusj m.m. Jeg er enkemann, meget oppegående 68-åring som har seilt i 52 år, og har "ferie" på heltid.

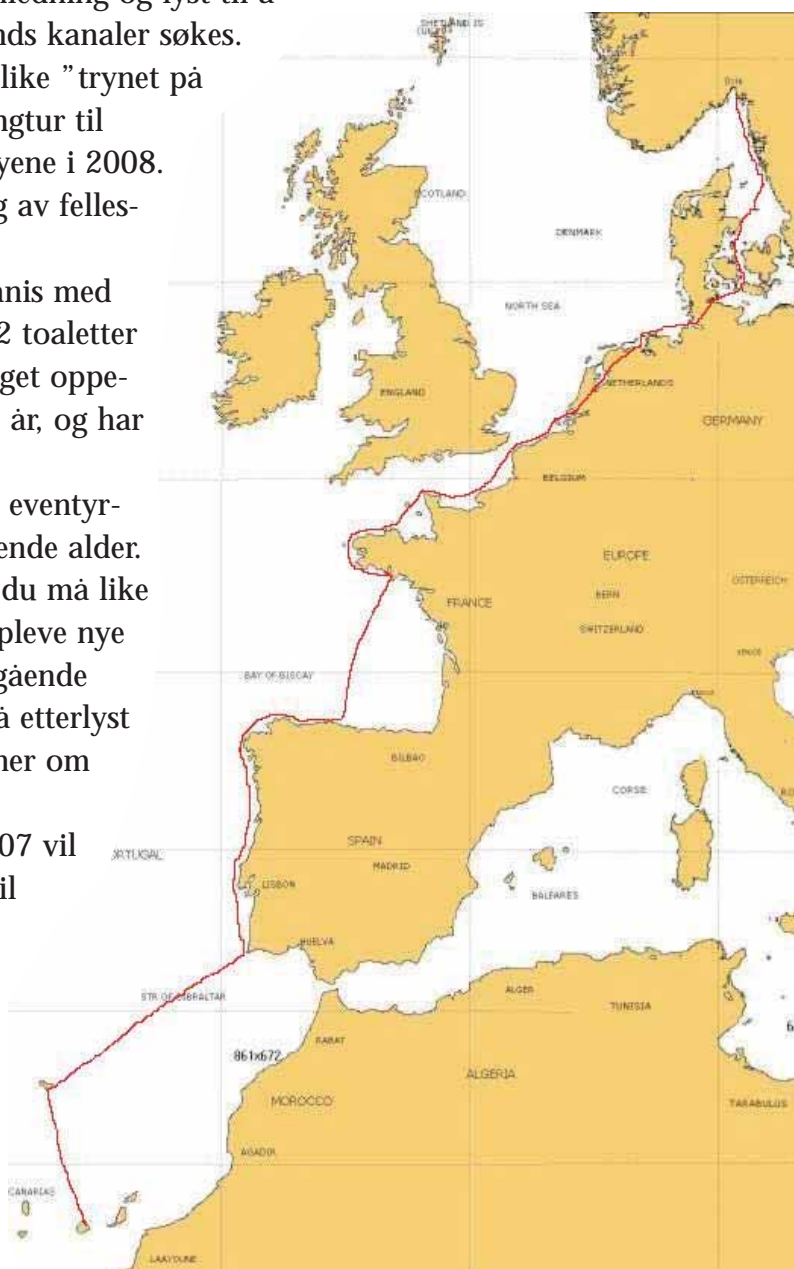
Mitt største ønske er å finne en eventyrlysten og oppegående dame i passende alder. Du trenger ingen seilerfaring men du må like å være på sjøen og ha lyst til å oppleve nye steder og kulturer. Sjøvante, oppegående mannfolk med godt humør er også etterlyst til å delta. Vi blir fra 2 til 4 personer om bord.

Våren, sommeren og høsten 2007 vil bli brukt til alt fra weekendturer til 4-10 ukers turer hvor Holland vil inngå. I 2008 planlegges langtur med start fra Moss primo juni og sydover til "smøret smelter" (Middelhavet/ Kanariøyene). I okt./nov. 2008 parkeres båten for overvintring i syden med hjemreise m/fly.

I februar 2009 flyr vi til båtens vinterhavn og starter på seilas hjemover med ankomst Moss i juli 2009.

Er du interessert - men jobben (eller andre forhold) tillater ikke så mye fri - kan det også være aktuelt at du/dere "hopper på" underveis og "hopper av" når jobben kaller.

Ta kontakt på: hthhaug@online.no alle får svar.

Hans Th. Haug

Vinner av 2006 års «Sjøfarer»

«Fridas» seiltur til Nord-Norge sommeren 2006

Ved Walter Kristensen

Skipper Walter Kristensen (runder Stadt, sydover)

I minst 10 år har jeg hatt en drøm om å seile en lengre tur langs norskekysten mot Nord-Norge på egen kjøl. Men pga lengden av en slik seilas, har

Erik Tungen ved roret med Moss i bakgrunnen. Vi er i gang.

det i alle år vært vanskelig å få gjennomført drømmen. Man må ha tid nok, få aksept fra familie da tenåringer ikke lengre ser på en slik lang seilas som

det store. Kona syntes jeg burde dra - hun visste fra sin sykkeltur Moss - Tromsø i 2005 hvor fantastisk en slik langtur kan være. Det neste momentet var å kunne gjøre mye av dette sammen med min far, som også så fram til dette. Ellers så var det å skaffe mannskap til flere etapper, selv om jeg visste at deler av returen kanskje ville bli uten mannskap. En viss gjennomgang av båten, en 28 fot Maxi Fenix fra 1982 var også nødvendig, spesielt motoren som er gammel og sjøvannskjølt. Selv en seilbåt trenger en pålitelig motor da jeg visste at på en slik langtur ville det bli dager uten vind. Derfor ble toppen av motoren overhaldt samt en del annet nødvendig vedlikehold, inkl. oppdatering av sikkerhetsutstyr. Planen var å bruke 3 uker nordover, tilbringe 2 uker der nord med familien og så bruke 4 uker sydover. Dette betydde et gjennomsnitt på 50 nm hver dag på tur nord. Derfor var planen å bruke bare 5 dager til Bergen for å spare opp litt tid.

Dagen var kommet, 3. juni 2006, og båten var klar til seilas med arbeidskollega Erik Tungen som mannskap. Han skulle være med til Bergen. Vi forlot Søly kl 2000 og i en fin nordvest sløret vi mot syd. Planen var å seile "non-stop"

til Kristiansand for å spare opp litt tid til senere dager med evt. landligge. Det ble en fantastisk nattseilas med flott slør og vi kom til Kristiansand neste kveld etter kort stopp Lillesand.

Neste dag opprant med østlig bris og sol, så vi heiste spinnaker og hadde flott slør til Lista, men her dreide vinden på nordvest og det ble kryss til Egersund.

De neste dagene var vi innom Kopervik, Valen og kom til Bergen etter 5 dager siden vi forlot Moss, og 350 nm utseilt. Fra Kopervik var det nesten ikke vind i det hele tatt, så motoren fikk gått en del.

I Bergen mønstret Erik av, og min far Sigmund kom om bord.

Vi forlot Bergen fort da havna der ikke er det helt store, og gikk innaskjærs til Feste. Neste dag var vi innom Florø med sin flotte gjestehavn og dagen derpå nærmet vi oss Statt, som kan være tøff. Men været var veldig rolig og for motor rundet vi Statt i maks vær, men like etter rundning blåste det opp til liten kuling på fem minutter og det ble en flott slør mot Sandsøy. Vi slapp akkurat unna havtåka som kom etter oss.

Sandsøya er en perle og det gjorde ikke noe at

tåka forsinket den videre ferden, men på ettermiddagen neste dag lettet det noe og vi kunne fortsette visere nordover mot Ålesund. Været ble etter hvert flott, selv om seilvinden uteble. Underveis passerte vi Flø hvor min mor jobbet på en gård som 15-åring. I flott solnedgang kom vi til Ålesund. Første gang at jeg har vært der; en fantastisk flott by, med en koselig gjestehavn.

Neste morgen snakket vi med noen ungdommer som var seilende fra Lofoten til Oslo i en veldig gammel trebåt, - en liten treseiler på ca 22 fot. Det så temmelig tøft ut.

I fin sommervarme bar det nå mot Kristiansund, men først stod Hustadvika for tur. Men vi var heldige med været, det var speilblankt hav og sol. Jerngenoa'n måtte gjøre jobben og vi ankom Kristiansund på kvelden. De neste dagene forandret været seg, det ble god sydvestlig seilvind med litt regn, og vi fosset opp Trondheimsleia, forbi Ørland til Lysøysund og Stokksund.

Videre nordover skulle vi over Folda, som også er et beryktet havstykke. Da vi startet blåste det 10m/s, men det var meldt økende fra syd. Og det slo til – vi fikk 2 timer med en kanon slør i 15-17 m/s og regn. Fader'n var imponert over hvor fort og komfortabelt det gikk, med havhesten kretsende rundt oss. En fantastisk flyger. Vi hadde mange loggnoteringer over 11knop, med en topp på 14 i noen flotte surfer. Det var godt å komme inn til Rørvik å få tørket opp. Her var vi innom kystmuseet som er veldig flott. Ferden gikk så videre til Leka i tåke, og den ble så tett at vi valgte ta en dag der. Leka er en meget flott øy, med en super gjestehavn og åpent

klubbhus – faktisk med trådløst internett. Spaserte rundt på øya og var innom en lokal restaurant og ble disket opp med god mat og gratis omvisning på det lokale museet. Dagen etter lettet tåka og vi seilte videre mot grensa til Nordland, det var nå blitt 16 juni og nettene var blitt lyse. Passerte Torghatten, speidet lenge for å finne hullet i fjellet, og til slutt dukket det opp.

Herfra var det kort vei til Brønnøysund med flott gjestehavn og været var med oss.. Her ble det litt bunkring av tørt og vått. Endelig var vi kommet til Helgeland, og hvilken skjærgård. Her seiler en virkelig i et øy Mekka. Videre nordover stoppet vi like sør av Sandnessjøen, ved foten av De Sju Søstre. Her besøkte vi et søskenbarn av meg. Han jobber som styrmann på hurtigbåt som trafikkerer på Helgeland. Her fikk vi mange tips og erfaringer han har gjort i alt slags vær. Nå ble været mer grått og vått, og da vi passerte Sandnessjøen bestemte vi oss for å droppe Træna som lå der ute i tåka, i stedet seilte vi gjennom noen flotte øyer, bla Solvær. I horisonten kunne vi skimte Lovund med sitt karakteristiske fjell.

Nå nærmet vi oss Rødøy kommune og passering av polarsirkelen ble behørig markert med "en lille". Det var mye ørn og lundefugl å se. Ankom Klokkergården gjestehavn som er helt fantastisk, med flott restaurant. Videre bar det mot Bodø med god sydvest og en flott slør. I Bodø kom broder Håkon med sin Heidi om bord på besøk, med nybakt krydderkake. Her ble det både tørt og vått ut i de små timer. Neste morgen handlet vi med oss 2 kilo reker som vi planla som

Akkurat rundet Stadt. Havtåka kommer etter oss.

lunsjmat. I oppholdsvær og null vind "motoret" vi oss til Kjerringøy, som var et stort

Noen friskuser på tur fra Lofoten til Oslo, fortøyd i Ålesund

handelssted på 1800- tallet. Steder er betydelig oppgradert for båtfolk, med flotte gjestehavn. Handelsstedet er fantastisk flott og her ble rekene fra Bodø fortært.

Torghatten.

Kjerringøy.

Midnatt ved Tranøy. Lofoten i bakgrunnen.

Flott kveld i Tysfjord.

De påfølgende dagene seilte vi videre innom Helnessund, Grøtøy (hvor Vestfjordseilasen starter), Steigen, Skutvik og til Hamarøy hvor vi ankret opp i Straumshavn. En mye omtalt og fantastisk havn, med Hamarøyskaftet i bakgrunnen. Været hadde vært grått de siste dagene, så vi kunne ikke se noe til Lofotfjella. Vi skled videre mot Tranøy, og da vi kom dit sent på kvelden, lettet været og hele Lofotveggen kom frem i en fantastisk midnattsol. På Tranøy har de satt på land en gammel hvalskute og innredet lasterommet til restaurant og pub. Virkelig flott laget.

Nå var det 21. juni og vi hadde planlagt og være framme den 23. Dermed hadde vi en dag å gå på. Valgte dermed å dra innom min onkel som har hytte med egen brygge i Tysfjord. En liten omvei, men hva betyr det? Da vi ankom der kom han ned og møtte oss, og med noen fete ankerdrammer ble det en flott kveld på brygga inkl en kraftig fiskemiddag.

Neste dag kom med gråvær og med god seilvind de siste 35 nm til hjembygda Fjellidal gikk unna på 6 timer og da vi kom frem ble vi møtt av slekt, venner og en overraskelse - en journalist fra Harstad Tidende som skrev en artikkel i lokalavisen. Fader'n og jeg hadde nådd frem i tide til St. Hansfeiring. 1100nm siden Moss og "Frida" og mannskap hadde klart seg veldig bra.

Min familie var nå kommet nordover på sommerferie og vi så fram til å være sammen igjen. Planen var å besøke slekt og venner, samt dra på fisketurer og noen turer til fjells.

Hillevi og jeg hadde oss noen flotte turer på fjellet, spe-

sielt opp til Sætertind, en lokal topp på 1100m. Det ble også noen lokal turer med Frida de dagene været var behagelig - fordi det var noen dager som var våte.

Etter 2 uker dro min familie tilbake til Moss, og jeg gjorde klart for returen. Planen var å seile utover Lofoten først. Den 8 juli tok jeg farvel med hjembygda, og startet utover mot Lofoten - foreløpig alene. Fader'n skulle gjerne vært med til Lofoten, men noen besøkende forhindret dette. Det ble noen flotte dager utover i godt vær og fin seilvind ankom jeg Trollfjorden, som er fantastisk. Inne i denne trange fjorden snur faktisk hurtigruta. Innerst lå det ei lita brygge hvor jeg la meg utpå 4 andre seilbåter.

Senere bar det til Svolvær, som vel må kalles Lofotens Skagen med mange gjestende båter og mye liv. Mange av båtene jeg møtte i Lofoten var langveis farene, fra Sør-Norge og mange utlendinger - de fleste fra Tyskland og Nederland, men også noen fra Jersey og Frankrike. Etter Svolvær var jeg innom Kabelvåg, Nyvågar med Lofotakvariet og så til Henningsvær. Her ble jeg liggende utenpå en Bavaria 44, med hjemmehavn i Kambo. Et hyggelig ektepar om bord. De var seilende helt til Lofoten for 3 år på rad. Imponerende. De skulle jeg møte flere ganger på tur sydover.

Rune Schrøder, en jobbkollega kom fra Bodø med hurtigbåt og skulle være med til Reine og dernest over Vestfjorden til Bodø. Dagen etter seilte vi i fin bris til Nusfjord som er en helt spesiell perle.

Her måtte vi på land og kikke oss omkring i flotte omgivelser. Dessverre er stedet blitt veldig kom-

mersialisert de siste årene. Sent på ettermiddagen seilte vi vider utover mot Reine. Det ble en flott kveld, vel fortøyd utenpå B-44 som traff på igjen. Reine er et sted som er vannvittig spesielt, med sine enorme fjellformasjoner tett innpå. Klokket var litt over midnatt og værmeldingen meldte om et hissig lavtrykk på tur inn neste dag og vi hadde 70nm over en tøff Vestfjord foran oss. Vi vurderer å seile gjennom natta, men vi valgte i stedet og startet 0500 neste dag. B-44 ble igjen. Tidlig opp, fortsatt lite vind, men etter 3 timer kom kulingen som økte til 15m/s.

Det ble vel tøft og litt vel skarp kurs mot Bodø. Vi valgte derfor å falle av 20 grader, og med 2 rev og kryssfokk ble det rimelig komfortabelt med god fart mot nordsiden av Landegode, Vi visste jo at det ville bli 3-4 timer hard kryss etter runding, men da ville vi ha mer le fra bølgene. Ankom Bodø etter 10 timer og her ble vi invitert til Rune's svigerforeldre hvor en god middag ble fortært. Rune forlot Frida i Bodø og neste dag gikk seilasen videre sydover.

Nå hadde min bror Håkon mønstret på. Været var fortsatt grått og vi overnattet ved Salmon Island (Sør-Arnøy). Videre neste dag var vi innom Sør-Fugløy, hvor vi plukket opp en kjenning fra Bodø, Jon-Inge Eliassen. Han skulle være med 3 dager. Vi var innom Støtt hvor vi møtte trebåter som skulle til Bodø på Kyststevne. Her ble det en viss partyeffekt.

Så ble det en stopp på Klokkergården igjen, og nå var det mye mer båter å se. Her møtte vi en kar fra Tromsø, som har en Scanmar 33 med navnet "Ariel".

Det var litt spesielt, da jeg ofte hadde vært innom hans fantastiske internettside som jeg hadde brukt i planlegginga av turen. Disse sidene har veldig mye info om seiling i Nord-Norge. Dage etter var vi innom Tonnes, litt syd for polarsirkelen og slapp av Jon-Inge – han hurtigbåten tilbake til Bodø. Håkon og jeg fortsatte til Sandnessjøen, her traff vi B-44 (Kambo). De fortalte at de hadde vært værfaste 3 i dager på Reine. Fortsatt var været grått og vått, så det bar innom Brønnøysund og til Rørvik. Her møtte vi igjen på B-44 (Kambo)

Vi hadde nå Helgeland bak oss og var kommet inn i Nord-Trøndelag. Håkon tok hurtigruta tilbake til Bodø, han skulle komme om bord igjen i Bergen.

Neste morgen forlot jeg Rørvik, nå alene helt til Bergen, ca 370 nm. Det føltes litt rart, det å seile "single handed" en hel uke. Jeg hadde montert sikkerhetsline på dekk og hadde bestemt meg for alltid krocket meg fast i den når jeg forlot cockpit. Er man alene, så må man ta alle forhåndsregler. Var innom Sør-Gjæslingan, et flott fiskevær rett sør for Rørvik. Sent på ettermiddagen over Folda i fin nordvestlig bris, begynte været å lette og da jeg kom til Stokksund om kvelden, kunne jeg føle sommervarmen som strømmet nordover. Ved Stokksund fikk jeg fin plass ved det fantastiske bryggeanlegget. Her var det et flott klubbhus og restaurant og en artig brygge for uteservering.

Stokksund ble et veldig trivelig opphold. Mange båter på tur og trivelig kveld ble det. Klubbhuset stod forresten åpent 24-7 ulåst!! De neste

Siste etappe. Fader'n ved roret.

Hillevi nyter utsikten fra 1000 m høyde.

Innløpet til Trollfjorden.

Nusfjord.

Håkon og Jon-Inge.

Klokkergården i Rødøy.

Brønnøysund, midt i Norge

Artig utepub i Stokksund.

dagene ble det fin seilas i sommervarme til Kongensvoll i Trondheimsleia, Kristiansund og til Ona fyr. Ona er en flott øy med ei fin lita gjestebrygge.

Etter Ona fyr, valgte jeg å seile til Finnøy, som er "kunstig" laget havn. Her har det vært fjernet enorme mengder med masse for å få laget denne idylliske havna. Finnøy hadde for øvrig en stor motorproduksjon fra 20- årene. De første norskbygde fiskebåt motorene ble faktisk laget her, fra 1902 til 1975. De hadde et museum på land med en 2 sylindrer restaurert diesel motor med 100 tusen timer på seg. Den ble startet opp hver morgen, Den var så blank at den så ut som den var helt ny, og ikke 75 år! Neste morgen, mens jeg "motret" i vindstilla mot Ålesund, var det noen i ei lita snekke som vinket voldsomt til meg. Så ut som de trengte assistanse. Jeg svingte bortom – det viste seg at de hadde fått motorhavari. Tok de på slep inn til øya Fjørtoft.

Nok en gang viste Statt seg i godt vær og kunne seile inn til Selje på kvelden, som har en flott gjestehavn.

Dagen etter ble det en ny flott dag mot Florø. Her ble man godt mottatt. Neste morgen lå det ferske rundstykker og lokal avis i cockpiten.

Nå bar det mot Alden, "den norske hesten" som er en øy med karakteristisk utseende. Videre gikk ferden forbi Bulandet, som er Norges vestligste sted med fast bosetning, et flott øyrike. Jeg så Utvær fyr mot sydvest, som er Norges vestligste punkt. På kartet kunne jeg ane en liten havn der ute, men jeg hadde ingen informasjon om forholdene. Tok sjansen, og satte kurs mot Utvær. Da jeg kom ut der,

Utsikt fra Ona fyr.

Ona gjestebrygge.

Slep mot øya Fjørtoft.

Tøffe kår ved Stadt.

måtte jeg snirkle meg inn i ei fantastisk idyllisk havn, og helt innerst lå det ei lita flytebrygge. Denne tilhørte Kystverket og kunne brukes av gjester. Dette var en kanonplass, her valgte jeg å bli 2 dager. Været var fantastisk og badevannet behagelig. Det er ca 20 hus der ute, alle er i dag sommerhus. Men en gang i tiden har det vært et lite samfunn her ute. På den andre dagen dukket faktisk B-44 fra Kambo også opp.

Etter 2 fantastiske dager på Utvær, var det på tide å komme meg videre. Hadde avtalt å møte broder'n på Hjellestad utenfor Bergen om to dager. På tur dit ble det et natt stopp på Fedje. Været var fortsatt i godlune med pass fin nordvestlig vind, ankom jeg til Hjellestad marina. Hit kom Håkon om kvelden. Han hadde reist fra Bodø.

Neste dag seilte vi videre, og valgte å ta kveldshavn på Espevær, et flott øy samfunn nordvest av Haugesund. Her har de en artig kabelferge mellom øyene.

Dagen etter ble det flott slør via Haugesund, Kvitsøy og til Sirevåg like nordvest for Egersund. Vi burde nok seilt videre den natta, det fikk vi erfare neste dag. Vinden hadde nemlig dreid på sørøst tidligere enn hva værmeldingen hadde meldt. Det ble en meget lang kryss i kulingen rundt Lista med mye motstrøm. Sent på kvelden kom vi inn til Farsund i et voldsomt regnvær. Gjestehavna har er flott, men ganske velfyllt, men vi fikk ligge utenpå en dansk båt. Vi nådde akkurat "ikke" pizza-restauranten tidsnok, men de bare utvidet åpningstiden med en time for oss. Veldig hyggelig. Ellers må det nevnes at gjestehavna var gratis, også

strøm var gratis – for de som trengte det.

I tillegg kom det en hyggelig dame neste morgen og delte ut gratis rundstykker. Ikke rart at denne gjestehavna var populær, og næringslivet fikk inn mye feriepenger fra båtfolket. Vi tok inder leia videre mot Lindesnes via ei flott øy like ved neset som heter Sæløy. Flott plass hvor vi hadde et langt badestopp. Nå var været blitt bedre. Fra Sæløy bar det videre mot Mandals skjærgård, men siden vi hadde god bøl valgte vi å seile til Ny-Hellesund, hvor det ble en flott kveld på svaberget. Men siden værmeldingen meldte øst og mye regn planla vi å stå opp tidlig neste morgen.

Neste morgen – kl 0500 var vi av gårde og ennå var været rolig. Det ble motor til Lillesand hvor vi ankom kl 1000. Her stoppet vi og møtte noen venner. Noen timer senere dro vi videre, og utenfor Arendal kom det noen voldsomme regnskyl, men vinden var bare bris og alt var fryd og gammen, men noe fuktig (pga været..) kom vi inn til Risør på kvelden hvor det ble noen fete biffer med ditto tilbehør.

Neste dag blåst det opp til en skikkelig østlig kuling, ca 18m/s ute i sjøen og 13m/s helt innerst i Risør sentrum. Det var mange båter i havna som måtte ut med ekstra dregger og tau. Redningsskøyta hadde vært utpå en tur og anbefalte båter ingen å gå ut. Så her ble vi liggende i 2 døgn værfast mens kulingen raste fra seg. Da det etter hvert løyet til frisk bris, seilte vi videre og valgte å ta siste overnatting i Kjerringvik hvor det ble grilling på kvelden. Dagen etter, 3 august var det siste etappe mot Moss. I flott sommervær seilte vi via

Selje by night.

Lokalstoff fra Florø.

Frida fortøyd på Utvær.

Bolærne og til Søly, og det var nå 3. aug. - nøyaktig 2 måneder siden jeg startet. Totalt utseilt distanse på turen ble 2350 nm og båten hadde fungert veldig bra.

Jeg er veldig fornøyd med turen og glad for å ha fått anledning til å gjøre en slik tur. Mannskapet har også bidratt mye til å gjøre turen vellykket. Tar gjerne en slik tur igjen...

PÅSKESAMLING PÅ FJÆRHOLMEN MED OPTIMISTENE

31. mars – 4. april

Ann-Kristin

Det var 9 seilere fra Moss seilforening, som deltok på påsksamlingen på Fjærholmen i år. Totalt var det 95 deltakere.

Lørdag startet med regisgring kl 10.00, deretter briefing. Strålende sol fra en klar him-

Pernille

mel. Seilerne gikk på vannet for å delta i en regatta, plasse- ringen her avgjorde hvilken gruppe de skulle jobbe i. Vinden løyet så å si helt ut i

denne regattaen, så utfordringen til å komme i mål ble stor. Deltakerne fikk servert varm lunsj på land. Nå var vannet speilblankt og mange kreative øvelser ble avholdt på land. Voksne "slet" med å slikke sol.

Når alle var reist hvert til sitt, inntok vi fra Moss kjøkkenet på Fjærholmen og lagde Taco til alle store og små. Søndag startet opp en time før agenda, pga av vinden skulle løye. Gruppene trente på teknikk i slagene. Avsluttet med en regatta, for igjen å se hvilken gruppe de skulle jobbe videre i etter lunsj. Vinden avtok mer og mer, men regattaen ble avkortet og alle fikk fullført. Varm gryterett ble servert. Mens deltakerne spiste, så kom sønnavinden for fullt, jubel blandt foreldre og barn.

Nå skulle de på vannet å trene start. Dette var meget vellykket og jeg tror alle lærte en og en annen ting. Dagen ble avsluttet med en regatta, for oppdeling til nye grupper neste dag. Mandag ble en solfylt dag, med fine seilforhold og det tilbakelagt ca 6 timer på vannet.

På kvelden besøkte vi en av byens restauranter Mama Rosa og vi ble totalt nesten 30 stk

Bak f.v.: Marius, Madelen, Jørn og Sara.

Foran: Andreas, Eline og Celine.

som alle skulle serveres pizza. Tirsdag var det planer om at det kun skulle seiles regatta, det skulle gjennomføres 3 regatter med premiering til den beste. Det var meget sterk vind fra nord, hvorpå mange ble igjen på land, totalt ca 40 gjennomførte regattaene, resten fikk teori på land. Avsluttet med lunsj. Hjemreisen var ca kl 16.00.

Når vi ser tilbake på denne samlingen var seilforhold og været på vår side. Jeg tror alle har lært noe nytt og blitt bedre kjent på seg selv og båten.

Takk til de voksne som stiller opp, slik at ungene våre kan få oppleve en så fin samling som påsksamlingen er.

Glenn og Carene Petersen

MOSS RAYMARINE RACE 2007 18. OG 19. AUGUST

Et vellykket arrangement bør gjentas, og det mener vi at fjorårets Moss Raymarine Race var. Men hvordan skal vi klare å få det enda bedre slik at flere vil delta?

Akkurat dette spørsmålet stilte vi oss når vi i september satte oss rundt bordet for å rekapitulere arrangementet.

Fjorårets arrangement hadde veldig mye bra i seg. Kanalen er det rette sted å vise oss frem, få til en hyggelig sosial profil og få den arenaen hvor seilerne trives etter endt seilas.

Regattabanene rundt stort sett hele Jeløy, fungerer bra, og Sundet kan by på fine opplevelser ikke bare for seilerne, men også for publikum.

Hvor må vi så forbedre oss? Jo det er på bredden. Det vil si at vi fikk litt for mye fokus på de "hotteste" IMS-båtene og litt for lite på LYS- og ikke minst turklassene. Turklassen besto av noen få båter, og det må vi gjøre en endring på. Hva var

så årsaken til dette? Muligens ble en del turseilere skremt av nivået på deltagerne. Det hele kunne virke skremmende profesjonelt, og det er det mange som ikke føler at de har kompetanse til å være med på.

For å bøte på dette har vi i år konsentrert oss mer på å få arrangementet tilpasset ALLE. Vi avdramatiserer regattaalvoret ved å tilby kurs i forkant av seilasene. Her vil vi undervise i de nødvendige regler og startprosedyrer, og i tillegg vil alle signaler bli gitt over

VHF i klartekst. En Regattasjef og en dommer er til for at seilerne skal få en fin opplevelse, og da er det hyggelig om noen spør og graver, selv midt under starten!

Vi gleder oss til å arrangere et nytt Moss Raymarine Race den 18 og 19 august, og vi håper på stor lokal deltagelse.

Se midtsidene i denne utgaven av Signal.

Vi sees i Kanalen.

Hans Egil

PÅSKELEIR FOR E-JOLLE OG ZOOM8

Enda en gang og enda bedre enn sist!

Ved leirsjef Peter Mollatt

Øverst: Zoom8-seilere fra Moss.
Midten: E-jolleseilere fra Moss.
Nederst: Kosestund med gode kaker.

Ja, det er mulig. Med erfaringer fra i fjor, godt etablert gjennom evalueringsskjema, fikk vi det til igjen i Moss Seilforening. Godt hjulpet av et knall flott vær, fikk over 90 ungdommer en god start på seilingen sin i påsken i år. Det ble satt flere "rekorder" i år, alle var svært fornøyde og vi fikk lokale vinnere påskeregattaen. Det har aldri blitt spist så mye mat og vi har ikke hatt så god sikring på vannet før, gjennom antallet følgebåter. Det var ikke noe vi kunne gjort bedre.

I gruppa hadde vi hatt flere møter i vinter, lagt planer og formidlet våre beskjeder rundt omkring i jollemiljøet, igjen godt hjulpet av erfaring fra tidligere leire, notater gjort i fjor og et klubbhus som stod klart til oss. Interessen for leiren var meget stor og påmeldingene kom noe tidligere i år, de ville vel sikre seg deltagelse tenker og håper vi. Vi hadde igjen vært i kontakt med Vandrehjemmet som i år hadde nytt vertskap, hvordan det ville fungere var vi også spente på. Men her har vi ingenting å være urolige for. De var utrolig positive og gikk svært langt med å få plass nok til alle. For aldri har det bodd så mange leirdeltagere på Vandrehjemmet som i år, og bortsett fra litt sen sengetid, så gikk også det greit. Nytt av året var at seilerne kunne få frokost der oppe. Nytt ønske i år, som vi må ta med oss neste år, er at seilerne også ønsker litt kveldsmat, etter en

hard dag med treningsøkter.

Alt rundt leiren var godt planlagt og tilrettelagt i forkant, og etter nye diskusjoner rett før leiren, åpnet vi for de på ventelisten. Fordi været var så bra, kunne vi anta at flere også ville spise ut. Hvis ikke ville 100 til bords to ganger om dagen være litt drøyt for klubbhuset vårt. Jeg føler vel at leiren aldri har vært så godt planlagt og forberedt som i år. Kjøkkenet fungerte veldig bra, og på vannet hadde full kontroll

Lørdag var det flott vær, spesielt for de som var nye i E-jolle. For disse rekruttene var leiren spesielt bra. Vi har gode lokale trenere, spesielt for disse nye, trenere med god erfaring fra egen seiling og de gav gode tilbakemeldinger. Det var litt lite vind, men rett utenfor moloen seilte de hele dagen, mens Oslofjorden var blank på midten. Vi hadde en stor jobb med å få med alle seilerne og deres bagasje opp til SPENST, men et par tilhengere løste den jobben. Vi har jo aldri vært så mange før, så nå vet vi hvordan dette skal takles også. Takket være innleid buss fra Moss Idrettslag, så fikk vi transportert alle ungdommene rundt i byen på de stedene vi skulle.

Søndag var det litt mer vind og seilerne kom ned litt slitte etter treningen lørdag. Videoanalyser startet dagen og så bar det ut på vannet. Fin dag med seiling hele dagen, selv om det var lite vind 🙌

også søndag. Også for de mer rutinerte seilerne i begge klasser, er terping på detaljer viktig i lite vind. Dagen ble avsluttet med trening i svømmehallen, litt kort tid, men mer enn tøff nok og god bruk av andre muskelgrupper.

Mandag startet med null vind, og da kom orienteringsflaggene frem. Seilerne ble kjent i på land rundt Søly og søndre Jeløy. Avslutningsvis på denne økten var et stafettløp opp bakken bak klubbhuset. Hørte vi ikke rop om melkesyre? Etter lunsj ble det seilt lenge og midt dagen utsatt litt. Men seilerne rakk å skifte etter middag før kveldens store oppgave. Rett før middag fikk alle seilerne beskjed om at gruppene de var i, skulle fremføre en selvskrevet sang og et foredrag for de andre seilerne – og det bare 3 timer senere. Det var artig å se hvordan seilerne engasjerte seg i sine grupper – og alle fullførte til ståkarakter, og så morsomt de hadde det. Leiren fikk et sosialt holdepunkt som var nytt og på tvers av jolleklassene. Veldig bra opplegg av vår hovedtrener Frode Jørstad.

Tirsdag kom det mer vind, ja helt opp i 12-14 m/s og det var jo nesten som planlagt. Etter all terping og trening, kunne selv rekruttene klare den kraftige vinden bra. Vi fikk en dag som gjorde at alle hadde fått trene på

flere ting under varierende forhold og vind. Men siden dette var nordavind, så fikk ikke seilerne føle på bølgene som av og til fremkommer utenfor Revlingen og inn mot Reier bukta.

Avsluttende regatta ble holdt utenfor Festlandet og i begge klasser ble det suverent lokal seier i begge klasser.

I Moss Seilforening har vi over lang tid fått etablert erfaring i å avholde en treningsleir i de første dagene av seilernes påskeferie. Nå er denne blitt stor, har mange deltagere, i to båtklasser og krever mer av klubbens jolleforeldre enn tidligere. Denne jolleleiren er ettertraktet, også for trener siden. Vi har de to siste årene åpnet for enda en klasse og bidratt til brobygging. Vi har bevisst satset på landets beste trenere (for rekruttene også), lagt til rette for at både de beste seilerne og ikke minst de yngste rekruttene, skal få den beste treningen de kan tenke seg. Klubbens ønske om å lage et kvalitetsarrangement har lyktes. Vi har et flott arrangement, - en merkevare som vi må ta vare på og som vil kunne gi våre egne seilere, trenere og

klubbens jolleavdeling er god fremtid. Gjensalg er viktig i enhver aktivitet og iflg. det evaluerings skjema alle seilerne fyller inn, så kommer alle tilbake året etterpå, hvis de seiler da. Men slutter de, så har de allikevel klart å si ifra til de nye rekruttene, at Påskeleiren i Moss – den må du bare få med deg.

Resultater:

E-jolle

1. Mathias Mollatt, Moss – 4 poeng
2. Erik Olav Landsværk, Asker – 8 poeng
3. Anders Pedersen, Drøbak – 20 poeng
4. Carl Erik B. Kullmann, Bærum – 21 poeng
5. Marte Enger Eide, Bærum – 23 poeng
6. Sindre Røsland, Christiansand -26 poeng
7. Inge Salvesen, Christiansand – 30 poeng
8. Martin H. Molden, Bergen – 31 poeng
9. Martin F. Pedersen, Chr. sand – 34 poeng
10. Tone Mathisen, Kragerø – 39 poeng

Zoom8

1. Erik Norum Snerlebakken, Moss – 4 poeng
2. Andreas Busch, Asker – 10 poeng
3. Jens Kristian Hole, Moss – 11 poeng
4. Tiril Bue, Asker – 16 poeng
5. Mathias K. Haugstad, Asker – 24 poeng
6. Anja Eide Onstad, Florø – 25 poeng
7. Marte Bjerkašholmen, Asker – 29 poeng
8. Linn Emilie Schäffer, Drøbak – 37 poeng
9. Per Kr. Frisenfeldt Horn, Moss – 41 poeng
10. Henrik K. Nordaas, Hjellevstad – 41 poeng

NYE UTFORDRINGER FOR HANS EGIL ERIKSEN I NSF

Hans Egil har overtatt stafett-pinnen etter Lillebis Vedler Jensen, Torbjørn Pollen, Per Bordal, Bente Nilsson og Thorstein Tønnesson som har sittet i NSF's styre i nyere tid.

De to foregående års leder i vår forening Hans Egil ble som mange kjenner til, nylig på årets Seilting i Molde, valgt inn i Norges Seilforbunds styre. Der er han allerede valgt inn i styrets Arbeidsutvalg og fått ansvar for et stort antall utvalg: Regattautvalget, Trenerutvalget, Dommerutvalget, Regel- og appellutvalget og Markedsutvalget. Videre vil han også ha et overordnet

ansvar for Utdanningskomiteen. Denne komiteen har ansvar for opplæring og godkjenning av alt personell innen seilspport, slik som Regattasjefer, Dommere, Trenere og Målere. Når det gjelder Markedsutvalget har dette ansvar for profilering, sponsor, events og produktoppbygging. Det er sentrale oppgaver, ikke minst i forbindelse med satsningen mot De Olympiske Leker som jo går av stabelen neste år.

Flott at vår forenings tidligere leder har fått en slik tillit allerede i sitt første år i seilspportens høyeste organ. Det er

ikke tvil om at vår forening er en god grunnskole for viktige værv i seilspporten.

Uventede utfordringer ser også ut til å stå på tur for det nye styret, idet den nyvalgte Presidenten Stig Hvide-Smith allerede er lansert som en mulig ny President i Norges Idrettsforbund og Olympiske Komitè (NIF). Og så om ikke det skulle være nok, har Generalsekretæren i Seilforbundet Morten Johnsen søkt nye utfordringer i NIF, for der å ha ansvaret for å bygge opp igjen den juridiske avdelingen.

Runar

HVA HAR HENDT I VINTER OG HVA FORVENTES AV ÅRETS SEILSESONG?

Leder for Tur & Hav gruppen Morten Knudsen orienterer

Når dette leser er seilsesongen i godt gjenge, selv om enkelte er blitt observert seilende i hele vinter. Med utgangspunkt fra Søly er seiling i ferd med å bli en helårs aktivitet. Finnes ikke dårlig vær bare dårlige klær, stemmer bra!

Jeg kan ikke la være å nevne Terje Skåres "Villvind" seiltur over til den andre siden av "dammen". En flott beskrivelse av turen sto jo på trykk først i SIGNAL's februar nr. og senere i Moss Avis denne våren, eminent beskrevet av Harald Molvig. Dette er en liten beskrivelse av hvor fascinerende seiling langs ukjente kyster og havstrekninger kan være.

Her hjemme er det gjennomført 4 temakvelder i vinter med bra oppmøte og stemning. Arrangementskomiteen vår har lagt forholdene godt til rette med vafler og annet godt. Hver onsdags kveld har klubbhuset vært åpent.

Januarmøtet ble viet fjorårets Sjøfarer, Walther Kristensens tur opp og ned kysten til Tjeldsund. Ga mersmak på seiling i flott natur gjennom godt illustrerte bilder fra hele turen.

I februar holdt Erik Johannesen en flott veiledning om hvilke muligheter som finnes for å sikre seg enn flott opplevelse ved å leie seilbåt i Kroatia.

Marsmøtet var viet Trond

Christensens Aiming First. Fellesmøte hvor flere jolleseilere var med. Hvordan skape resultater i et team. Systematisk planlegging, trening og involvering av hele teamet.

Siste temakveld i april var tilegnet Navigare Cup arrangementet for 2007. Regattakomiteen presenterte årets regattaopplegg. Eget hefte og informasjon ligger på nettet. Ambisjonene til styret i Tur og Hav er å skape et godt miljø for så vel erfarne havseilere som nybegynnere. Formidling mellom seilinteresserte uten båt og båteiere med mannskapsbehov begynner å fungere.

Gjennom egne lister for bemanning av kjøkkenet for kaffe og vaffelsteking vil arrangementskomiteen legge forholdene til rette for vellykkede seilaser på land etter endt onsdagsregatta.

Planleggingen av årets pinsetur er i godt gjenge. Seiling til Åsgårdstrand for deretter samling på Brattestø, innenfor Akerøya. Separat beskrivelse av turen vil bli sendt ut til alle.

Oppfordringen om å hjelpe til ved foreningens arrangementer begynner å fungere. Heder til de som hjalp til ved Norges Cup-arrangementet 28.-29. april

2 store arrangementer i høst med separate regattaansvarlige

Moss Ray Marine Race 18-19 august er foreningens storsatsing for tur og havseilere uansett ambisjonsnivå. Meld deg på med egen båt eller som hjelper.

Norgesmesterskapet i IMS, (Storbåtseiling) 14-16 september vil bli et arrangement som trekker de beste norske havseilerne til Moss. Vi trenger din hjelp for å få til et topp arrangement i kjent Moss Seilforenings standard.

Saken med båtsertifikat er ikke landet, en gruppe hvor Norges Seilforbund er representert skal legge frem et høringsutkast med ordninger for gjennomføring fra 1. januar 2008. Ambisjonen er at vi Tur og Hav skal få på plass alternativer for opplæring i neste vintersesong.

Kravet om gjennomført sikkerhets kurs for havseilaser som går i kategori 2 (OSR), er innført fra 1.1.2007 etter 1 år med dispensasjon. I Norge gjelder dette 4 havseilaser, One Star Two Star, Shetland Race og Stavanger Seilforenings North Sea Yacht Race. Erfaringene så langt er at dette er matnyttig lærdom som flere absolutt bør ha mulighet til å ta del i. Tur og hav styret ser på en mulighet for å lage et kursopplegg tilpasset våre seileres behov som ikke seiler disse havseilasene.

Med ønske om en flott seilsesong!

NÅ HAR TERJE MED «VILLVIND» PASSERT PANAMAKANALEN

Utdrag fra Terjes «blogg»

Karibisk Nytelse

Hei igjen alle som av en eller annen grunn følger med på bloggen. Siden sist dere hørte fra oss har vi sett og opplevd mye i den sørlige del av Karibien. Etter nyttår gikk turen til Trinidad hvorfra Mats reiste hjem etter tre ukers ferie fra studiene i Trondheim. Det ble en rimelig heftig overgang til norsk vinter. Trinidad er en spennende plass med store forskjeller på fattig og rik, stor kriminalitet og et av verdens mest korrupte regimer. I 2006 ble 406 personer skutt og drept. I Port of Spain stod det i enkelte gatekryss 4 bevæpnede politimenn pluss 8 soldater med maskinpistoler. Soldater patruljerte kjøpesentra og større butikker. Vi kunne ikke annet enn holde øyene oppe og følge med hva som skjedde rundt oss. Vi overlevde og hadde et fantastisk opphold. Midt i januar seilte vi nordover til Grenada; øya som på begynnelsen av 80-tallet ble kuppet av sosialister og importerte cubanske rådgivere for amerikanerne intervenerte og reinstallerte demokrati. Grenada var et meget hyggelig sted. Trivelige blide og imøtekommende mennesker som tok seg tid til å slå av en prat når du henvendte deg til dem. Vi ble der en uke. Deretter gikk det i daglige hopp opp til

Martinique, via Grenadinene og St. Lucia for å ta imot Jon, Marianne, Anne og Arne Finn. Vi skulle være 6 ombord i to uker. Det var meget hyggelig å pleie omgang med gode venner igjen og skipperen fikk utløp for behovet for verbal utfoldelse. Vi seilte via St. Lucia, Bequia til Tobago Cays i Grenadinene. Tobago Cays er et meget spesielt område hvor man ligger på flatt hav, bak et stort rev og med Atlanteren rett ut, ankret på turkis sandbunn med vann som holder ca 28 grd. Det ble en flott seiltur med rom slør sydover og klossholdt bidevinn på veien "hjem" til Martinique. På Bequia ble vi invitert til en sun-downer hjemme hos Mariann, kjent som en av eierne av seilskøyta Fredag.

Hjem til vinter

I går reiste vennene våre hjem og Berit og jeg satt "lamslätte" igjen etter to meget trivelige uker. Det er påfallende hvor tomt det blir når mannskapet reduseres fra seks til to.

Forberedelse

Nå blir vi liggende her på Martinique ut mars. Den 22. febr reiser Berit hjem, den 23. setter jeg båten på land for å stoffe og gjøre en del vedlikeholdsarbeider. I slutten av måneden kommer Tor

Jørgensen og Kristian Høst ombord for å bli med på neste etappe, med avgang 1. mars. Begge har vært med på tidligere etapper og jeg ser fram til å få rutinerne gutter ombord.

Neste etappe

Neste etappe blir på tre måneder og går via ABC-øyene (Aruba, Bonaire og Curacou) utenfor kysten av Venezuela før vi i slutten av mars går gjennom Panama med kurs for Galapagos, Marquesas, Fransk polinesia og Tahiti. Men før det skal vi kose oss her, klargjøre båten og proviantere for en lang tur. Martinique er et utmerket sted for nettopp dette med sine supermarkeder med europeisk standard og utvalg.

Farvel Karibien!!

Under seil igjen!

Hei igjen alle sammen. Nå er en ny etappe avsluttet, luksus- og sløveoppholdet mellom de Caribiske øyer. Det har vært en meget hyggelig tre måneders periode spekket med hyggelig besøk og bekjentskap med mange nye folk fra forskjellige kanter av verden. Berit returnerte hjem torsdag den 22. mars til en brutal overgang til jobbhverdag igjen. Siden da har jeg jobbet med tusen små ting som skal gjøres før den videre seilas.

Bl.a. skulle jeg på slipp for å stoffe båten her på Martinique men så gikk heisekrana i stykker og det hele måtte forskyves til Curacau. Og dit seiler vi imorgen, fredag den 2. mars.

For et par dager siden kom Tor Jørgensen og Kristian Høst ombord. Begge har vært med på tidligere etapper og vi blir tre ombord nå i tre måneder fremover. Provisianering er unnagjort. Ikke en ubetydelig oppgave for tre mann i tre måneder. Det er mange bokser med fast og flytende føde som skal bringes ombord og kakkerlakk-sikres. Vi har hatt kakkerlakker ombord men har greid å utrydde dem. Vi har ikke sett dem nå på snart to måneder. Vi fikk dem sannsynligvis ombord på Cap Verde.

100 flasker Tonic og 25 flasker Gin f.eks. er jo uvante innkjøpskvantum for folk som er vant til å stikke innom butikken når behovet melder seg. Villvind har god lagringskapasitet, men vannlinja skal heves med 5 cm når vi kommer på land til uka.

Ca den 10. mars drar vi videre fra Curacau mot Panama og tar sikte på å komme oss gjennom kanalen innen slutten av mars. Deretter legges kursen mot Galapagos-øyene, ca 1000 nm (eller en ukes seilas) i sydvestlig retning, gjennom stillebeltet og passering av ekvator. Deretter har vi den lengste etappen foran oss mot Marquesas-øyene, Tuomotu-atollene og Tahiti i Fransk Polynesia, en etappe på i underkant av 5000 nm. Vi planlegger ankomst Tahiti ca 1. juni. Tannlege Kristian har full avtalebok i Sarpsborg fra

Naturen som billedhugger på Tobago.

mandag den 4. juni. Jeg er redd kontordama hans kanskje må ta noen telefoner den uka? Alt er bra med folk og båt. Ingen uhell av noen slag så langt, - touche bois !!!! Til dere som skriver noen hyggelige hilsninger og kommentarer på bloggen, det er virkelig hyggelig å høre fra dere.

I unnavind mot Panama

Gjennom det Karibiske hav!

Mange takk for hyggelige hilsninger i kommentarboksen.

Avseilingen fra Le Marin på Martinique gikk etter planen. Det siste vi gjorde var at vi skrubbet bunnen for den verste groen. Tre mann under vann en times tid gjorde underverker og resultatet var forhåpentligvis at overfarten til Curacau gikk noe raskere enn om vi ikke hadde gjort det. Etter en litt ruskete og blåsete start de første timene ble seilassen en hyggelig og komfortabel tur uten de store hendelser. Vi brukte i underkant av 4 døgn. Været var strålende med flotte stjernehimler som gir mye underholdning på nattevakt-

tene. Når vi er tre om bord går vi 3 timers vakter på dagtid og deler natten mellom midnatt og kl 0600 i tre 2 timers vakter. Det uvante her er jo at natten er lang, ca 12 timer. Vi legger oss tidlig og mye skjer mens det er mørkt. I skumringen styrer vi på Venus som er tidlig oppe på vesthimmelen. Utpå natta kommer Karlsvogna til syne opp-ned ift hvordan vi er vant til å se den. På sørhimmelen står sydkorset mens flyvefisk i mengder plukkes hver morgen fra dekk. Etter en natt med litt stor sjø plukket vi en halv bønne. Det er om å gjøre å finne dem for å unngå at de råtner i solsteken i løpet av dagen. Vær og temperatur er på alle måter «lunt». Natte-vaktene krever ikke annet enn en T-skjorte. Så seilingen er komfortabel.

Curacao

Curacao er en del av de Nederlandske Antiller,- de ligger ca 20 nautiske mil utenfor kysten av Venezuela. I øst ligger Bonaire og i vest Aruba. Vi hadde gjort avtale med båtverftet om å ta oss

opp for stoffing. Vi ankom havna i Willhelmstad kl 0600 og kl 0900 stod vi på land ferdig høytrykkspylet. Her rådet hollandsk effektivitet og profesjonalitet. Vi gjorde oss ferdig på 2 dager, gjorde innkjøp på et velassortert supermarked av høy europeisk standard. Willhelmstad er en sentral havn i Karibien med en kanal som leder inn til en indre havn som tar i mot kjempetankere og cruiseskip. I Willhelmstad fikk man ordnet alt og kjøpt alt hva man trengte. Og hva man trenger er jo etter hvert sære ting som f.eks hermetisk smør. Det er det eneste som gjelder i varmen. Etter å ha utført våre gjøremål seilet vi mot Aruba, - ca 60nm i nord-vest.

Aruba

Aruba er ikke lenger en del av de nederlandske Antiller men en egen selvstending republikk. Etter økonomiske problemer for noen 10-år siden kom amerikanske næringsinteresser på banen og kjøpte opp hele byen. Det ser i hvert fall sånn ut. De har bygd store hoteller i bløtkake-design med farver som fra et assortert arsenal av sukkerkulører. Inntrykket var en blanding av Las Vegas, Florida, Los Christianos på Kanariøyene og Svinesund!! Proppet full av brautende amerikanere. Mildt sagt rimelig usmakelig. Imidlertid var det en utmerket argentinsk restaurant som serverte den største og mest velsmakende biffen jeg noen gang har smakt. Vi dro derfra så fort vi kunne.

Columbia

Planen var å gå rett til Panama fra Aruba. Etter å ha fått noen gode råd bestemte vi oss for å seile langs Columbias kyst til

Cartagena. En millionby ved kysten ca 400nm fra Aruba. Det angret vi ikke på. Vi valgte å overse seilingsguidens formuleringer om faren ved å seile i Columbias farvann: «The US department of state warns US citizens of the dangers of travel to Columbia and vessels should avoid anchoring in remote areas.» Det ble imidlertid et meget hyggelig møte. Lonely Planet påstår at Cartagena er søramerikas vakreste by. Den er opprinnelig bygget på et øyarkipel med mange bukter og kanaler. Det er en stor gammel bydel med en fascinerende arkitektur som er skånsomt tatt vare på. Byen ble anlagt i 1533 av spanjolene som bygde festningsverker på høyden bak byen men også på holmer og nes for å beskytte seg mot indianere og andre kolonimakter, særlig engelskmenn. Sir Francis Drake tok ved en anledning byen men returnerte den etter utbetaling av en stor løsesum.

Menneskene er utrolig åpne, vennlige og hjelpsomme men snakker dessverre for skipperen sjelden annet enn spansk? Bueno dias El Capitan? har jeg lært med betydningen av. Den gamle bydelen i Cartagena var en pulserende opplevelse og en middag på Plaza St. Domingo er en opplevelse vi aldri glemmer.

Rundt bryggene vi ligger ved kommer indianske fiskere med sine små uthulte trekanoeer og kastenett. Her er motsetningene mange. Columbia med sine 37 mill. innbyggere har store indre problemer. Selv om myndighetene anslår arbeidsløsheten til 11%, mener mange den er nærmere 35%. Er Cartagena representativ synes det siste tallet mer riktig. I store arealer med km på km

utenfor den regulerte bybebyggelsen ligger fattigkvartene. Så går man bak det vi ser i den sentrale byen, er nok bildet et annet.

Som dere skjønner har dette vært et vellykket besøk. Etter Cartagena kaster vi loss for Panama, ca 280 nm i vest. Seilingen i det Karibiske hav er tidvis svært frisk. Fra Aruba til Cartagena hadde vi mellom 14 og 18 sekundmeter hele veien. Da seilet vi med en liten flik av forseilet og logget steady mellom 7 og 9 knop. Det handler hele tiden om å balansere fart og komfort.

Panama

Etter snaue to døgn med fin slør ankom vi innløpet til Panamakanalen. Her lå et 20-talls store handelsfartøyer til ankers utenfor moloåpningen. Ca 45 båter passerer gjennom kanalen hvert døgn. I Colon var vi heldige å finne bryggeplass i Panama Canal Yacht Club, med strøm og vann. (Colon er forøvrig en anatomisk betegnelse på nedre del av endetarmen, et navn som ikke kunne passe bedre.) Havna er helt utmerket med et pulserende turseilmiljø med båter og folk fra hele verden. Internett, restaurant og bar. Men utenfor portene går man ikke. Her blir du overfalt og robbet. Så all bevegelse skjer vha taxi. Innskjekking i Panama og formaliteter for gjennomseiling av kanalen er en ugjennomtrengelig papirjungle for de uinnvidde. Vi engasjerte Stanley, en taxi-sjåfør med gode kontakter som loset oss gjennom det hele,- for 50 dollar. Det har versert mange tall knyttet til kostnader ved å gå gjennom kanalen. For båter under 50 fot koster det totalt ca

700 dollar inklusive gebyrer og avgifter ifm papirmølla. I tillegg betaler man et depositum på 850 dollar som refunderes etter en 2-3 uker.

En god venn i Trondheim sa en gang at bestiklinger var et undervurdert virkemiddel. Her er det imidlertid høyt vurdert og i hyppig i bruk. Skal man oppnå noe snakker man med en delvis synlig dollar-rull i den ene hånden og gestikulerer med den andre.

Colon er en en utrolig fattig by hvor det ser helt for jævlig ut. Her går man rett og slett ikke i gatene, men kjører taxi fra dør til dør. Gatene er hullerte, sprukne vannrør fyller gatene delvis med kloakk og delvis med vann. Folk bor i trappeganger, på fortau og i trange møkkete smug. I det hele et deprimerende skue.

Etter at papirmølla var gjennomført fikk vi transitdato en uke fram i tid, den 29. mars. Så vi får holde ut på denne utrivelige plassen de resterende dagene. Kanalen er ca 50 nm lang og vi går rett til havs så snart vi når Stillehavssiden. I slutten av påsken vil vi forhåpentligvis være på Galapagos. Det gleder vi oss til.

Endelig i Stillehavet!

Panamakanalen.

Etter 7 dagers venting i Colon på den karibiske siden av Panama kunne vi en sen ettermiddag sammen med to andre båter, fra Frankrike og Canada, begi oss inn i slusene ved Gatun og la oss heve opp i den kunstig anlagte Gatun Lake. Her overnattet vi og neste dag fortsatte turen gjennom dette imponerende ingeniørverket som la 14 byer under vann og det tok 4 år før bassenget var fylt. Hver båt

måtte ha 4 line-handlers for å håndtere fortøyningslinene. Vi hadde fått med oss Lars og Martin som lå og ventet i Colon med sin "Okso 32" og hadde fått transit 7 dager senere. Gjennomfarten gikk problemfritt og nedgangen gjennom slusene ved Miraflores satte oss pent på plass på Stillehavssiden. Nå var vi imidlertid lei venting i Panama. Vi gikk inn i en marina for ett døgn, vasket båt og mannskap og fylte tanker. Dagen etterpå var vi underveis til Galapagos. Endelig kunne vi åpne opp for Stillehavet.

Til Galapagos

Vi hadde håpet at nordostpassaten blåste over land og et godt stykke ut i Panamagulfen, - som seilingsguiden sier. Imidlertid ble det en tur med lite vind mye motorkjøring og dårlig fiske. Ikke for det; dagene var nydelig og innimellom hadde vi lange perioder med strålende seilas. Totalt seilte vi 2/3 av turen og brukte motor resten. Nettene var ofte vindløse mens dagen bød på fin seilas. Vi passerte ekvator, Kong Neptun kom på besøk og foretok sin behørigt dåp av mannskapet slik at disse i fremtiden fritt og farefritt kan seile på alle hav. Skipperen fikk sin dåp i 1967. Tor ble etter hvert svært usikker på om han hadde mistet fiskeevnen, men til slutt satt det en fin dorado-middag på kroken. Det var alt på hele turen. Men slik var det visst med de øvrige båtene også. Ikke noe stort fiskehav.

Etter 7,5 døgn kom vi fram til San Cristobal, den østligste øya. Da var vi så septik-fiksert at Galapagos kunne være så mye Galapagos det bare ville for oss. Dassen var gått tett. Det første vi måtte gjøre var å

demontere hele septikksystem, inkludert store deler av innredningen, stake slanger og stigerør i tanken. Dassen fikk ny pumpe (hadde en i reserve) og etter intensiv jobbing av tre mann i ett døgn var dasen som ny og vi kunne konsentrere oss på Galapagos. Er det noen som har noen gode råd for å holde et båttoalett i shipshape stand?

På Galapagos

Galapagos er en utrolig spennende øygruppe. Det er en meget trivelig stemning og atmosfære her. Equadorianerne er meget joviale og hyggelige mennesker. Prisnivået er mildt sagt meget fordelaktig. Vi har spist maten deres, som er meget god, vi har sett kjempeskilpadder og sjøiguaner. Vi ligger for anker rett ut for byen Morene på San Cristobal i en vedvarende stram lukt fra sjøløvene. De inntar byens strand om kvelden og det er som å gå i en zoologisk hage. Når vi bader fra båten stikker det plutselig en sjøløve opp ved siden av deg.

I morgen går vi over til Santa Cruz, 43 nm i vest, - og blir der til over helgen. Deretter stikker vi ut på den store Stillehavsetappen på 3000 nm til Marquesas i Fransk Polynesia. Inntil da, ha det bra. Stemning er på topp i Villvind, - vi koser oss og lager oss en GT i ny og ned og fyller dagene med ingenting eller maks én ting og gjør ikke mye, hverken av rett eller galt !!!!!

Pa gjenhør om en snau måned, da forhåpentligvis fra Marquesas.

Mange hilsner fra Tor, Kristian og Terje i Villvind.

MODELLBÅTSEILING I MOSS SEILFORENING

Ved Tove Kure

Foreningen eier to modellseilbåter av typen IOM (International One Meter). Disse kan seilforeningens medlemmer få leie. Denne båtclassen er etablert over store deler av verden, og er en fantastisk morsom båt å seile. Det er stadig flere seilforeninger som får gode IOM-miljøer, med utøvere som hevder seg bra også i internasjonale regattaer.

Men modellbåtseiling trenger ikke bety kniving på en startlinje, straffevendinger eller strategivalg; dette kan også bare være rekreasjon. Tenk deg en fin vårdag; solen varmer og det kommer en svak bris innover fjorden. Vi setter båtene på vannet, lar vinden ta tak, og så av sted på en flott kryss. For et vakkert skue! Disse båtene

ser akkurat ut som sine store søstere på rundt 36. Vi runder en bøye som ligger der, og lenser inn igjen mot moloen. Det skal ikke mange rundene til før vi glemmer at vi faktisk står på land...

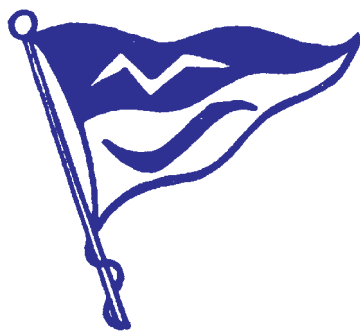
Denne lille båten blir påvirket av de samme elementene som den store, og den kunnskap man har/får er like relevant i begge båtene. Noen sa en gang til meg at de synes modellbåtseiling var blitt mer morsomt enn å seile stor båt. "Ja særlig", tenkte jeg, men nå forstår jeg virkelig følelsen. For meg er det riktignok ikke bare rekreasjon, siden jeg stort sett deltar på regattaer, men følelsen av mestring er sterk. I den store båten er oppgavene fordelt på flere, i den lille er

det jeg som må håndtere alt alene. Da blir tilfredsstillelsen veldig stor når man får det til...

Det å seile "på land" er kanskje en snodig tanke for noen. Og mange tenker sikkert at de ikke får det til, eller at dette er en lek som passer best for barna... Til de første kan jeg si: øvelse gjør mester. Og til de som ikke tør å være med på leken: det er deres tap.

Det er som nevnt et stort miljø rundt IOM-båtene; det er mye hyggelig lesestoff på siden iom-nordic.org. Besøk også moss-seilforening.org, eller kontakt Tove Kure for nærmere informasjon.

Telefon 932 67 159,
E-post tove.kure@skanem.com

MOSS SEILFORENING BÅTVIMPEL

Trenger du ny båtvimpele, ta kontakt med havnesjef Aksel Ellefsen eller Tove Kure.

Vimplene koster kr 120,-

«RAGNAROK» OG CLAUS HAR RUNDET CAPE HORN

Utdrag fra «bloggen» til Claus

Det er en anderledes atmosfære vi kommer inn i når vi har seiler ut av Puerto Williams, "sivilisasjonen", og inn blant kontinentets sydligste øyer som nesten er ubebodd og uberørt. Naturen endrer seg, været endrer seg og temperaturen endrer seg. Det er kun naturen og oss igjen, slik det var en gang for lenge siden. Og den er ikke akkurat kjent for å være gavmild på disse breddegrader.

Noen få og veldig små fiskerlandsbyer og de små og knapt bemannede radiostasjonene til den Chilenske Armadaen er våre eneste mulige kontakter og følgesvenner, samt noen få seilbåter som driver charter i området. Turister strømmer nemlig til området som gribber over døende dyr, og hvert år drar stadig fler over Drake Passasjen med store fete cruiseskip som senere opptar alle de beste ankringsplassene som små seilbåter kan benytte seg av.

Puerto Toro - en lang natt

Vårt første stoppested og ankringsplass for natten er Puerto Toro, en liten fiskerlandsby som er trygg mot sydlige og vestlige vinder. Vi motrer bort litt utenfor den lille puebloen og hiver uti ankeret og 40 meter kjetting, hvis vinden skal øke på skal vi sitte som hakka møkk, tenker vi før vi tar ankerdram og kveldsmat

TO THE TRUE CAPE HORNERS Created: 16/4-07

We have sailed to the end of the world,
we have rounded the southernmost of all capes,
we have seen the end
we have shed our blod
we have crossed oceans
we have adventured into the unknown
we have done it because we like it

It is what you do in life that defines who you are

We are the last Vikings
Seamen of the North

i Ragnarok. Bikka tar vel imot oss etter noen timer med vante gjøremål som oppvask, lesing, plotting av kart og studering av ankringsplasser i nærheten. Kvelden er blitt slukt.

Plutselig våkner jeg...
"Claus! Det er nordavind vi må flytte oss! Kom deg opp!". Heldigvis sover Jørgen også lett, tenker jeg. Andre ville ikke enset noe eller brydd seg i det hele tatt, men han er en bra værvarsler. Jeg hiver på meg noen filler, tar en rask titt på klokka, 0200...hmmm tidlig tenker jeg, og stormer opp.
"Faen, yuuup... det må vi!"

Kjempetangen de kaller Kelp har sugd tak i vindroret våres som en kjempeblekksprut, vinden blåser jevnt fra nord og truer oss lengre inn i den tangbefengte bukta med steinete strand. Ingen bra ankringsplass på nordavind her vi er nå. Jernerna sparkes også opp av en tung tung søvn, hun er treg, men snart lyder den

Til ankers i en vakker bukt, før nordavinden kom.

velkjente "dunkadunkadunka" fra vår gamle rustne og saltvannstørste dame i motorrommet. "Tar du ankeret eller Jørgen?" "Ja!" svarer han allerede på vei framover på dekk. Aldri noen syting fra fyren hvis han må gjøre drittjobbene, bortsett fra oppvasken selvfølgelig. "Ok forover... og styrbord!" roper han høyt bakover. Kjettingen havner i ankerbrønnen med rykk og napp, og snart er vi på vei nordover i den lille bukta. Noen fiskebåter er også på vei dit, de er nok også blitt vekket av en økende vind og vil heller ikke bli blåst inn i bukta. Vi føler oss sikre på at vi har gjort det rette valget.

Etter å ha sluppet ankeret på nytt, vårt kjære 15 kilos bruce, og sjekket at det sitter dundrer vi ned leideren og

En skipskatt må man ha!

smeller igjen luka. Noen fiskere ankrer ikke langt unna oss. Ahhh bikketid igjen...

"Claus!!!!" roper han høyt på vei ut av stikkøya. "Faen a?!?!" mumler jeg i halvsøvne og skjønner ikke hva det kan være nå. DUNKKKK!!!!

"CLAUSSS!!!!" nytt skrik, nesten desperat. Jeg rister meg ut av søvnen og roter meg frem til leideren. Der i måneskinnet ser jeg Jørgen kjempe mot en fiskebåt alene. "Vi slo borti den!" sier han. Jeg er rask til beins når jeg er på beina og ved bevissthet, så jeg hopper opp leideren uten å være nær trinnene, som en slags edderkopp eller ninja reaksjon. Jern-Erna er bare i halvsøvne og starter nesten kontant, noe som er en ganske sjelden opplevelse. "Shit! Det ligger et langt tau i vannet, hvor faen kommer det fra?", "Jeg veit det! Det er et bøyetau... og det flyter!" svarer Jørgen med en gurglende banning i halsen mens han prøver å skyve vekk fiskebåten. Et hode stikker opp fra en luke i fiskebåten, "Hola!" utbryter Jørgen mens han strever videre med skyvingen. Hodet blir til en kropp og vi får et søvning "hola" tilbake. "Vi er for nærme tauet, hvis jeg setter i gir kan propellen ta tauet!!" "Ja... jævla drittboye!" hisser Jørgen tilbake. Jeg

røsker opp båtshaken og skyver vekk tauet mens jeg svinger roret andre vei. Ragnarok dupper sakte bort fra fiskebåten og bøyetauet, jern-Erna sparker fra og vi kommer på trygg avstand. "Det var den natta! Vi må ankre opp igjen! Fy flate for noen drittbøyer de legger ut! Hva skal man med 70 meter flytetau på en bøye?!?!" sier jeg forbanna, fordi hvem kan hoppe ut i 5 grader kaldt vann midt på svarteste natta hvis det kommer tau i propellen? INGEN!

Vi prøver nok en gang, lenger vekk fra bøya og tauet vi ikke hadde sett før vi ankret

Frisk seilas mot «Hornet»!

opp, og denne gangen blir vi sovende til 0700 før vi står opp og spiser frokost i grålýsningen. Alt ser bra ut for dagen og vi seiler kjapt sydover med god vestlig vind. Etter som vi kommer ut i bukta blir det stadig mer bidevind og den øker på. Når vi seiler inn bak øya etter å ha krysset Bahia Nassau får vi skikkelige vindrosser som når opp i 40 knop, såkalte "Williwaws" eller "fallvinder", egentlig bare turbulent vind som blir dannet av "tunnel-effekter" mellom øyene og over.

Vi jobber mye med storseil-skjøtet for å unngå broacher og fosser sydover mot målet for kvelden og natta, ankringsplassen og bukta Caleta Martial på øya Isla Herchiel.

To døgn blir vi liggende på Isla Herchiel uten å gjøre nesten noe som helst. Stormer ble presset forbi Kapp Horn og Antarktis gjennom den beryktede og fryktede Drake Passasjen og sydishavet. Vi dro på land første dagen og utfor-

Longside ved morgengry.

sket øya, en topptur med 360 graders utsikt over øyene og havet rundt, men neste dag var vi værfast og hang etter ankeret som et slips. Vinden ulte med 50 knop i mast og rigg, og vi tenkte kun på om ankeret ville sitte uten cowboy-planer

»Hornet» dukker opp i deet fjerne.

som å prøve å seile noe sted. Her er det som skjedde den dagen: Vi tegnet, spiste, så ut på vinden, sov, drakk kaffe, spiste, leste, sjekket posisjonen igjen, hørte på musikk, så ut på vinden...sov.

- Skål! Jobben er ikke gjort enda...

Jeg drar opp øl'en og sier skål til Jørgen, han svarer med "jobben er ikke gjort enda!" "Hæ??! Jobben er ikke gjort? Vil du ikke skåle utenfor Kapp Horn med meg??" spør jeg ham. "Hvis man kan drikke en øl utenfor Kapp

Horn...så kommer alle kompisene til å si; Jeg viste det, det er bare piece of cake... drive å pilse rundt Kapp Horn", så jeg får ingen skål tilbake, men hiver ned en god kopp med øl likevel! "Her er til Kapp Horn". Jeg hever koppen og nyter øl'en samtidig som

4-5 meters dønning bryter inn mot akterspeilet våres og surfer oss fremover. For et kick!! Vi surfer utenfor Kapp Horn med ølkoppen i hånda!! Whohooooooooo!! Whooooooooo-sj-TCCHWANG!!! En ufrivillig jibb slenger storseilet over

Krabber til salgs!

og vi havner på motsatt halser. Uuups, kanskje for tidlig med den drinken likevel?

Kåte krabbefiskere på Lennox Øya

På vei tilbake fra Kapp Horn må vi ligge noen dager værfast på en øy litt nord for Kapp Horn. Vi ligger utenpå noen

«Kjærlige» krabbefiskere på besøk.

fiskere, som har fisket litt for lenge. De gir oss monsterkrabber og av meg, Claus, forventer den ene godt nok litt sjømannskjærighet tilbake. Ellers var de veldig hyggelige alle sammen. Vi delte ut Munkholm og fikk krabber tilbake!

Ny og utvidet platting foran Klubbhuset fullført

Med sterk innsats av Anton, Leif, Hallvard og Eirik x 2

Anton jobber best i knestående!

Planer om en slik utvidelse har vært på trappene i flere år etter at gangstien gjennom havna ble flyttet nærmere bryggene. Men slikt koster penger – mange penger. Dette prosjektet har imidlertid hatt prioritet etter moderniseringer inne i Klubbhuset. Husstyret, i samarbeid med Hovedstyret, hadde nå kommet til at plattingen sto for tur. Prosjektet ble kostnadsvurdert og lån opptatt. Forutsetningen var imidlertid at en ikke ubetydelig dugnadsinnsats måtte til for at det hele skulle kunne realiseres.

I Signal for februar i år ble så fremdriftsplanene presentert av Husstyret. På Toves oppfordring var det å lese: "Meld dere til tjeneste hos Leif Bjerke på telefon 920 57 828". Bollegjengen hadde da allerede lovet at de skulle ta sin tørn, men det var

behov for at flere av medlemmene burde "trå til" dersom det hele skulle være klart før E-jolle samlingen til Påske.

"Nå Leif – ble du ringt ned av tilbud om hjelpende hender? Nei, ikke en eneste en! og først trodde jeg at det var oppgitt feil mobilen nr. i klubbavisen, men ved ettersyn var alt (selvfølgelig – red. anm.) i skjønneste orden".

Da det jo var et sterkt ønske fra nettopp Jollegruppen om at alt var klappet og klart nettopp til Påskesamlingen, levde Leif lenge i håpet ... Men Bollegjengen holdt ord og sto på så snart været tillot det. Det manglet bare 1 meters bredde helt ytterst før Jolleseilerne inntok Klubbhuset. Denne resterende meterbredden ble imidlertid fullført rett over påsken.

Hva koster en slik både fornyelse av eksisterende og ikke

minst utvidelsen av en slik terrasseplatting? Tilbudet på entreprisen, som inneholdt gravearbeider, nytt fundament, impregnerte trematerialer og arbeidsomkostninger, varierte totalt fra kr. 125.000,- til 155.000,- inkl. moms. Foreningen ble imidlertid enig med firmaet, som hadde det laveste tilbudet, om at innkjøp av trematerialer og arbeidet med å legge selve treplattingen ble utført av foreningen. Dette har resultert i at den totale kostnaden for fornyelsen / utvidelsen av den nå 180 m² store platting, kom på ca. kr. 100.000,-. M.a.o. en dugnadsinnsats til ca. kr. 25.000,-!

Prosjektleder for både flisleggingen av den store salen i Klubbhuset og denne nye plattingen har vært Leif Bjerke som medlem av Husstyret. I dette siste prosjektet har han hatt sterk dugnadsassistanse av Anton L. Zeiner, Hallvard Tønnesson (to av foreningens Æresmedlemmer), Eirik Malm og Eirik Borgesen. Andre som også har hjulpet til har vært Erik Johannessen, Torbjørn Pollen og Einar Larsen.

Opprinnelig var det også planlagt med rekkverk rundt det hele. Men Hovedstyret har vurdert det til at dette antagelig ville kunne bli ødelagt over relativt kort tid og dermed burde sløyfes i denne omgang.

Fundament for 4 mobile flaggmast er også ferdig stillet i forkant av Plattingen. Disse vil kunne reises når foreningen arrangerer nasjonale og internasjonale regattaer.

Runar

«Aiming First»

Vi sikter mot toppen!

Ved Trond Kristensen

I løpet av de 2 siste sesongene har vi oppnådd forbløffende gode resultater med "Aiming First", med blant annet Bronse i historiens første IMS NM og seier i NORC (Norwegian Offshore Racing Club) Cupen sammenlagt. Resultatene har kommet som en konsekvens av en planlagt og systematisk utviklingsprosess gjennom de fire siste årene.

Mannskapet:

- Skipper, eier og storseiltrimmer: Trond Kristensen, ingeniør, ansatt i Multiconsult AS
- Taktikker: Kristian Østmark, ingeniør, driver eget byggmesterfirma
- Rormann: Eivind Bøymo Malm, datautdannet, salgssansvarlig hos Normar Yachts
- Trimmer: Ole Petter Andresen, optiker, eget firma
- Trimmer: Frode Halvorsen, Dr.Ing. ansatt hos Edr.
- Lukemann: Hallvard Riiber Lid, Datautdannet Siv. Ing. Ansatt i NRK
- Mast/Fordekk: Susanne Manskow Sørensen, Siv.Ing. Marine, ansatt i DNV
- Fordekk: Heidi Emanuelsen, Siv.Ing. Marine, ansatt i DNV.

Visjon:

- En båt med mannskap som vinner nasjonalt og hevder seg internasjonalt

Mål 2007:

- Bli blant de 5 beste i alle regattaer som vi deltar i
- Vinne enkeltseilaser
- Vinne IMS NORC (Norwegian Offshore Racing Club) serien sammenlagt
- Bli blant de 5 beste i IMS VM på Hankø
- Bli blant de 3 beste i NM IMS i Moss
- Ha fartsoverskudd på båter vi kan sammenligne oss med.

Suksessfaktorer:

- Stabilt mannskap gjennom hele sesongen som er villige til å trene
- Økt mannskapskompetanse mht seiltrim og boathandling
- Seile med taktikker ombord
- Båt og utstyr må til enhver tid fungere optimalt
- Godt servicenivå hos seilmaker

Besøk vår hjemmeside:

<http://aimingfirst.wordpress.com>

Historikk:

Historien startet i 2002 med en First 31.7 og en sistede plass i den første lokale onsdagsregattaen vi deltok i. Greit, her kunne det gå bare en vei! Siden den gang har vi jobbet systematisk iht en prosjektgjennomføringsmodell (se nedenfor) hvor vi har definert mål, handlingsplaner, arbeidsoppgaver og utført evalueringer underveis. Vi har satset på en fasestyrt utvikling hvor båtbehandling, seil og riggtrim, fart og taktikk har vært prioritert i nevnte rekkefølge. Erfaring fra andre og erfarings tilbakeføring har vært en sentral del av vår utviklingsprosess. I vinterhalvåret har vi hatt månedlige seminarer med fokus på overnevnte utvalgte tema hvor vi også har benyttet oss av eksterne kilder. Dessuten har trening hatt stor fokus. Det er gjennom trening (omsette teori til praksis) vi har lagt mye av grunnlaget for de resultatene vi har oppnådd.

Denne båten trenger din logo i spinnakeren!

- Hovdan Skagen Race nr. 4 i Racing 36 klassen
- Hollenderen nr. 4 i IMS klassen
- IMS Son nr.3
- IMS Åsgårdstrand nr. 3

- IMS Moss nr. 1
 - IMS Hankø nr.1 - IMS sammenlagt nr. 1
 - NM IMS Hankø nr. 3
 - Navigare Cup Moss nr. 4 sammenlagt
- Totalt seilt ca 20 regattaer i 2006

Videre utvikling:

Etter endt 2006 sesong vil vi gjennomføre en evaluering og oppsummering for å sette mål og lage aktivitetsplan for vintren og seilsesongen 2007.

Vi ser for oss en videre resultatutvikling mot vår visjon. I 2007 er Norge tildelt IMS VM og det er naturlig at dette vil være sesongens hovedmål for oss. Videre vil vi vil prioritere de seilasene vi har deltatt i i

2006 og i tillegg delta i en IMS regatta utenlands. Sannsynligvis i Danmark etter endt sesong i Norge.

Foreløpig har vi ikke sett noen stagnasjon i utviklingen. Det forventer vi heller ikke i 2007 sesongen. Snarere tvert i mot. Vi har fått mer erfaring, skaffet oss en erfaren taktikker og skal dermed utvikle oss i forhold til taktikk og teknisk samhandling.

Forutsetningen for å lykkes med dette er å ha topp utstyr til enhver tid. Vi er nærmest avhengig av å skifte ut noen seil i løpet av året. Dette blir nok den største utfordringen for oss det neste året. Vi håper således på å få en samarbeidspartner som kan bidra økonomisk i forbindelse med anskaffelse av nye seil.

Det vi kan tilby er reklame på båt og i seil som på bilde over. Videre kan vi bidra med foredrag om hva som skal til for å lykkes og hvordan jobbe systematisk, målrettet og langsiktig mot visjoner og mål. Systematikken kan brukes til å løse svært mange oppgaver og prosjekter i næringslivet.

I tillegg kan båten stilles til disposisjon for enkelte lagbygging-aktiviteter for en eventuell samarbeidspartner.

Dessuten har vi hatt som overordnet filosofi: "Å gjøre er å kunne". Høsten 2004 kjøpte undertegnede en Beneteau First 36.7, en storesøster til First 31.7 som vi hadde seilt til nå.

Da den skulle døpes ønsket vi et visjonært navn. Det ble "Aiming First"- Vi sikter mot førsteplassen. Her kunne vi assosiere oss med den overordnede visjonen og målsetningen vi hadde. Gjennom systematisk og målrettet jobbing hevder vi oss nå helt i toppskiktet i Norsk Havseiling. Vi har fått resultater hvor vi møter våre målsetninger om å være blant de 5 beste i alle regattaer vi deltar i. Ref. resultatlisten nedenfor.

Resultater:

2005:

- Færderseilasen nr. 10 i Racing 36 klassen
 - Hovdan Skagen Race nr.5 i Racing 36 klassen
 - Hollenderen nr.3 i Racing 36 klassen
 - Navigare Cup Moss nr. 2 sammenlagt i Racing klassen og 2 overall
 - Breiangen Rundt nr.1 overall
- Totalt seilt ca. 15 regattaer i 2005

2006:

- Færderseilasen nr. 4 i Racing 36 klassen

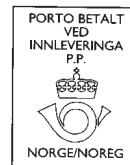
Moss Seilforening er avhengig av hjelp fra næringslivet

Og dette er de som støtter oss:

**HELLY HANSEN
BILBUTIKK 1
NORDLIE AUTO
HEITMANN MARIN
SPAREBANK 1
SEATRONIC
FLAGGFABRIKKEN
EIENDOMSMEGLER 1
HANDICARE
EUROSKO
SKOLAND
KAIMANN NORGE
IDE MEDIA
SPENST
BELAMARIN
HANDELSBANKEN**

Håper du også støtter dem!

B-POST
Abonnement

Returadresse:
Moss Seilforening
P.b. 1011 Jeløy, 1510 Moss

Skal du ha stort selskap?

**Lei vårt koselige klubbhus med plass til 60 personer.
Henvendelse Tove Kure, tlf. 932 67 159
Åpent hus hver onsdag fra kl. 18.00
Salg av kaffe og vafler**

MOSS SEILFORENING

Postboks 1011 Jeløy, 1510 Moss
Strandpromenaden 22, 1516 Moss
Telefon: 69 27 51 01. Faks: 69 27 52 65
www.moss-seilforening.org

Redaksjonsansvarlig: Runar Thøgersen
runat@online.no